

АЛЕКСЕЙ ГАНИН ПРЕДУТРИН

Превод от руски: Диана Павлова, —

chitanka.info

*Нощта дълбока тръгна си, денят е надалече,
блуждаят още сънища и звук не се дочува.
На изток се роят звезди в мъглата млечна,
звезда зове зората в небето да изплува.*

*От нечи очи роса със дъх на мед
шурти в тревите тъмни, за блян на пеперудите,
за този час на изгрева цветята тихо шепнат,
целуват се в ръжста с метличината будна.*

*По склонове и хълмове лежат селца гърбати,
попили тишината, във времето потънали,
като юнак огромен възправя се гората –
със вежди — сивкав мъх, с коса от облак тъмен.*

*Отвориха се вече вратите под земята,
пропя от дълбините петел един самотен,
и като лебед вдигна се от блатото мъглата,
със белоснежен пух поръси заревото.*

*Земята — синкав дим, снижи се кротко в изгрева,
нощта загреба някъде с невидимо крило,
и ласкавият ручей отмерено и жизнено
запя молитва свята в сребърен псалом.*

*Животът сякаш няма го, а пак трепти навсякъде
замря кръгът на времето, то сбъдна своя сън,
зора се ражда, близко е и чудото очаквано:
ще падне лист-звезда и лист ще стане Слънцето.*

1920

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.